

Двама учители, живеещи в различни държави, направиха съвместен иновативен урок

На 13 ноември, БСУ „Д-р П. Берон“ се превърна в професионална територия на колеги – както от Асоциацията на учителите по български език и литература (АУБЕЛ), пристигнали от България, така и на учителите от Българското училище в Прага. Събитието започна със сърдечното „Добре дошли“, отправено към всички гости от директора на училището, г-жа Мария Носикова, която представи официалните гости: г-жа Събка Попова и г-н Станислав Георгиев, старши експерти по български език и литература в РУО – София, г-жа Антония Бандармалиева – учител от 55 средно училище „Петко Каравелов“ и председател на Асоциацията на учителите по български език и литература.

Сред местните гости бяха още г-н Александър Жотев, бивш представител на Обществения съвет и приятел на училището, Камелия Илиева – гл. редактор на сп. „Роден глас“, родители и бивши ученици. Г-жа Носикова подчерта, че тя и нейните колеги възприемат своята работа като мисия и затова не случайно девизът на БСУ „Д-р П. Берон“ е „Българско огнище в сърцето на Европа“, като разказа на присъстващите, че през 2023 г. Българското държавно училище в Прага тържествено е отпразнувало своя 75-ти юбилей. Г-жа Антония Бандармалиева подари книги на учениците и в краткото си слово подчерта, че от няколко години АУБЕЛ е решила, че трябва да общува и с българските училища в чужбина, защото тяхната мисия е малко по-различна – да поддържат българския дух чрез езика.

Работната среща продължи с открит урок на тема: „Животът и творчеството на Атанас Далчев. Акценти“, а в главните роли влязоха г-жа София Стойнева, старши учител по български език и литература в ГПЧЕ „Симеон Радев“ – гр. Перник и г-н Марио Огнянов, учител по български език и литература в Българското държавно училище – гр. Прага. Учителска симбиоза (стар термин с ново лексикално значение) – двама учители, които живеят в различни градове и държави, дори не се познават, правят съвместен иновативен урок. В рамките на урока

Гимназия с преподаване на чужди езици „Симеон Радев“, гр. Перник
Българско средно училище „Д-р Петър Берон“, гр. Прага

представят

УРОК ЗА ЖИВОТА И ТВОРЧЕСТВОТО НА АТАНАС ДАЛЧЕВ
със специалното участие на учениците от 11. клас и 12. клас

| 13 ноември 2023 г. | 11:00 часа | Актът зала на БСУ „Д-р Петър Берон“ |

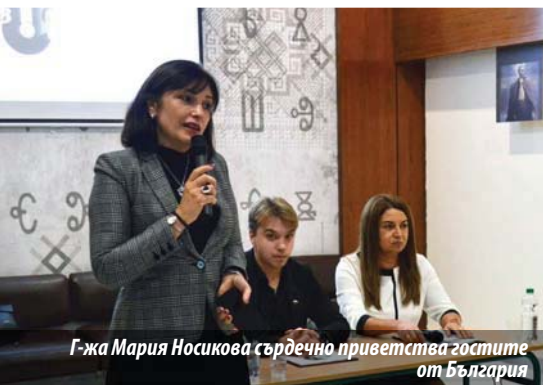
се включиха и ученици от 11 и 12 клас на БСУ „Д-р П. Берон“.

Замислен като новинарска емисия „2 в 1“, урокът беше богато илюстриран с мултимедийно представяне, в което можеха да се видят снимки на обекти от живота на Атанас Далчев, озвучени с популярни български песни: „Моя страна, моя България“, „Многая лета“, „Самотният човек“...

Далчев е едно от най-интересните явления в българската поезия на ХХ век. Роден е през 1904 г. в Солун. Учи в българското училище в Цариград, а след Балканската война цялото семейство се премества в София и Далчев завършва Първа мъжка гимназия. Записва се в Софийския

университет и през 1927 г. завършва „Философия“. Веднага заминава за Италия и учи в Рим „История на изкуството“. През 1929 г. се завръща в България и работи като учител по литература и училищен инспектор. Посещава на два пъти Франция – веднъж в Париж, където няколко месеца слуша лекции в „Сорбоната“ и втори път в Тулуза, където специализира за учител по френски език.

Далчев владее свободно руски, немски, английски, испански и френски език и се превръща в един от най-видните български преводачи, като превежда за пръв път класически книги като „Бунтът на масите“ на Хосе Ортега и Гасет, „Братовчедката

Г-жа Мария Носикова сърдечно приветства гостите от България

Марио Николов и София Стойнева

За учениците от 11. и 12. клас урокът бе увлекателен и обогатяващ

Г-жа Антония Бандармалиева

Г-жа Събка Попова и г-н Станислав Георгиев връчват символичния ключ на г-жа Мария Носикова

Бет“ на Оноре дьо Балзак, „Басни“ от Жан дьо Лафонтен, „Червено и черно“ на Стендал, разкази на Антон Чехов, испански поети като Лорка; Фридрих Хьолдерлин, Емили Дикинсън и др. Носител е на „Хердерова награда“, която се дава за най-добър поет или преводач от славянска страна. Умира в София през 1978 г.

Двамата учители представиха основните факти от биографията на поета и творческия му път. Далчев започва като символист, но бързо преодолява естетиката на символизма и я отрича. Творчеството му акцентира върху баналното и грозното, основната тоналност в стиховете му е минорна, защото целта му е да разкрие разпадащите се връзки между човека и дома, между човека и обществото, между човека и човека. Най-често неговите къщи са празни, а вратите и прозорците са затворени, което символизира липсата на комуникация между човека и света. Вещите говорят. Те внушават човешки състояния, настроения и чувства. Човекът не присъства открито, а е в и зад вещния свят. Предметите запазват един статичен миг от материалния свят, в който се е разтворила душата на поета. Много често вещите са демонизирани и губят своето истинско предназначение и функционалност. Ключови образи в поезията на Атанас Далчев са прозорецът, стаята, пътят, огледалото. Лирическият Аз е пределно самотен, сам срещу света, чужд за него, затворен в себе си. В същото време той жадува за „прозорец“ към другите, към света. Помни всичко и носи образите на времето и пространството. Преобладава усещането за самота и безценност. Основни цветове са черното и бялото, защото те символизират двете състояния, между които се намират героите – смъртта и живота.

Точно в тези цветове, съвсем съзнателно, бяха облечени и двамата учители – г-жа Стойнева в бяло, а г-н Огнянов – в черно. Бавно и постепенно учителите разкриха пред учениците психическата метаморфоза на лирическият герой.

Към всеки от своите ученици Марио Огнянов се обърна с добре премислени мили думи, като не пропусна да провери и техните знания за

Атанас Далчев до момента: Лирическият герой се моли да се върне към живота на детето. Защо според Вас животът на детето е по-лесен от живота на възрастния?; Кой е основният акцент в творчеството на Далчев?; Какво е самотата?... Беше очевидно, че нестандартният урок е събудил интереса на учениците и те задълбочават знанията си по темата.

В края на официалната част директорът на училището, г-жа Носикова предостави думата на официалните гости – двамата експерти от Регионалното управление на образованието в столицата. Те подариха специален ключ, който да напомня, че учителят трябва да учи учениците, но и да се учи от тях, защото педагогиката е един двустранен процес през цялото обучение. „С подобен ключ в София ритуално посрещаме младите учители на 1 ноември. От едната му страна е написано „Учи ме“, а от другата – „Уча се“. За всички нас е от съществено значение да осъзнаваме, че знанието е безкрайно, а класната стая е мястото, където получава основата и подтика да се стремим към това познание“, подчерта г-н Станислав Георгиев.

След края на официалната част учениците и гостите напуснаха залата, за да оставят учителите да обсъдят редица професионални въпроси, както и свои разработки на уроци, за да се запознаят с работата на учителите в чужбина, да обменят идеи и ценен опит. ♦

Асоциацията на учителите по български език и литература (АУБЕЛ) е създадена през 2006 г., за да подпомага обучението по роден език и литература и да утвърждава неговата роля за изграждане на основни културни ценности. АУБЕЛ е творческо-синдикална организация, която представлява интересите на своите членове пред техните работодатели и държавните институции. Седалището на организацията е в София. Членовете на АУБЕЛ са учители по български език и литература, работещи в средните училища в България. Сред целите ѝ е да съдейства за запазване и развитие на ролята на предмета български език и литература, подпомага квалификацията на учителя по този предмет и така допринася за изграждане на неговия професионален статут.